

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/210/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208390
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3717208390.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu V.. D. I., nar. XX.X.XXXX, bytom W. C. I. XXX, zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o. so sídlom Dvory 1932, Púchov, IČO 36 867 454 proti žalovanému MESTSKÝ BYTOVÝ PODNIK, s.r.o. so sídlom Sedlišťská 1446/7, Púchov, IČO 31 632 157, zastúpeného spoločnosťou JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Treskoňova 816/1, Bytča o zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zrušil účasť žalobcu v spoločnosti MESTSKÝ BYTOVÝ PODNIK, s.r.o.; žalobca žiadal aj náhradu trov konania. Žalobca tvrdil, že:

- žalobca je spoločníkom žalovaného, pričom na základnom imaní sa podieľa vkladom vo výške 996 €, čo zodpovedá 0,055% základného imania
- okrem žalobcu sa na podnikaní žalovaného podieľa aj Z. Š. a Mesto Púchov
- vzťahy medzi majoritným spoločníkom a žalobcom sú vážne a trvalo narušené
- žalobca nemá faktickú možnosť účinne uplatňovať svoje práva spoločníka a účasť v spoločnosti je na jeho ťarchu
- žalobca nemá záujem zotrvať v spoločnosti a je pripravený odpredať za primeranú cenu svoj obchodný podiel v prospech majoritného spoločníka alebo tretej osoby
- Mesto Púchov však nemá záujem o odkúpenie obchodného podielu za ponúknutú cenu a nemožno očakávať ani jeho súhlas s odpredajom obchodného podielu tretej osobe (nakolko podľa spoločenskej zmluvy sa súhlas spoločníka pre prípad prevodu obchodného podielu vyžaduje)
- žalovaný bol založený spoločenskou zmluvou zo dňa 24.5.1995 žalobcom, V.. F. Š. a Mestom Púchov
- podnetom na založenie žalovaného bolo rozhodnutie mestského zastupiteľstva Mesta Púchov o transformácii pôvodnej príspevkovej organizácie - MESTSKÉHO BYTOVÉHO PODNIKU na s.r.o.
- predmetné rozhodnutie bolo prijaté na základe uznesenia mestského zastupiteľstva č. 33/95, ktorým bolo rozhodnuté o podmienkach spoločenskej zmluvy a podnikateľskom zámere žalovaného
- cieľom transformácie príspevkovej organizácie na obchodnú spoločnosť bolo zefektívnenie fungovania podniku a nastavenie modelu osobnej participácie vtedajšieho manažmentu podniku na hospodárení žalovaného
- na založení žalovaného sa Mesto Púchov podieľalo peňažným vkladom vo výške 98 000 Sk, žalobca peňažným vkladom vo výške 21 000 Sk. Podiely spoločníkov na základnom imaní teda boli 15%

(žalobca), 15% (F. Š.) a 70% (Mesto Púchov), pričom v týchto pomeroch sa spoločníci podieľali aj na zisku, aj na úhrade strát, aj na hlasovacích právach, aj na vyrovnacom podiele.

- v rokoch 2000 - 2006 vložili spoločníci do základného imania peňažné a nepeňažné vklady, pričom najmä v dôsledku vkladov Mesta Púchov sa zvýšila hodnota základného imania na dnešných 1 817 999 €

- v dôsledku splatenia týchto peňažných, resp. nepeňažných vkladov sa zmenili podiely spoločníkov na základnom imaní na 0,055% (žalobca), 0,055% (V.. I.) a 99,89% (Mesto Púchov)

- v záujme kompenzovania týchto zmien a s prihliadnutím na osobnú zaangažovanosť minoritných spoločníkov na podnikaní žalovaného došlo dňa 5.12.2002 k zmene spoločenskej zmluvy tak, že podiely žalobcu a V.. I. na zisku, úhrade strát, hlasovacích právach a vyrovnacom podiele sa znížili na 10%, pričom podiel mesta sa zvýšil na 80%

- od založenia spoločnosti až do roku 2016 sa v rámci podnikania žalovaného uplatňoval model osobnej participácie žalobcu a V.. Š. na podnikaní žalovaného, keď títo boli jednak vymenovaní za konateľov žalovaného, a jednak s nimi bol dojednaný pracovný pomer, resp. obchodný vzťah za účelom výkonu manažérskej funkcie

- žalobca vykonával u žalovaného od jeho založenia až do 6.12.2016 funkciu konateľa

- zároveň žalobca vykonával u žalovaného od 1.8.1995 až do 31.1.2017 aj funkciu riaditeľa, pričom tento zmluvný vzťah bol založený Dohodou o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti zo dňa 1.8.1995.

- za výkon dotknutej funkcie prináležala žalobcovi základná odmena a aj variabilná položka v závislosti od výsledkov hospodárenia žalovaného

- žalobca mal možnosť participovať na výsledkoch podnikania žalovaného výhradne prostredníctvom poskytovania ročných odmien, keďže zisk nebol nikdy predmetom rozdelenia medzi spoločníkov

- valné zhromaždenie totiž napriek skutočnosti, že žalovaný stabilne vykazoval zisk, rozhodovalo vždy tak, že zisk bol použitý buď na prídel do rezervného fondu, alebo na krytie strát spoločnosti, alebo bol preúčtovaný na účet fondu rozvoja spoločnosti

- valné zhromaždenie nikdy nerozhodlo o rozdelení zisku medzi spoločníkov, čo bolo minoritnému spoločníkovi kompenzované prostredníctvom poskytovania variabilnej ročnej odmeny podmienenej pozitívnym výsledkom hospodárenia

- v priebehu roku 2014 sa postoj majoritného spoločníka zmenil a majoritný spoločník postupne začal realizovať úkony vedúce k obmedzeniu osobnej a hmotnej účasti žalobcu na podnikaní spoločnosti

- tento prístup majoritného spoločníka je realizovaný takým spôsobom, že majoritný spoločník prostredníctvom uplatňovania svojho väčšinového postavenia zasahuje do práv žalobcu a fakticky mu znemožňuje podieľať sa na riadení a hospodárskych výsledkoch spoločnosti tým, že:

a) majoritný spoločník nekoná v záujme dosiahnutia čo možno najvyššieho zisku pri vynaložení udržateľných nákladov, keď z plánu nákladov a výnosov spoločnosti na rok 2017 vyplýva, že na rok 2017 sa predpokladá strata vo výške 23 932 € a keď cez stanovenie ceny poskytovaných služieb dotuje predaj tepla

b) v prípade, ak žalobca uplatňuje svoje právo na zisk, na informácie, resp. na vyrovnací podiel, majoritný spoločník vytvára na žalobcu spoločenský nátlak prostredníctvom diskreditačnej kampane v médiách a oslovovaním širokej verejnosti

c) výberové konania na konateľov a manažérov majoritný spoločník realizoval bez vedomia, účasti a poskytnutia informácií žalobcovi, pričom vybraného kandidáta autoritatívne presadil cez hlasovanie valného zhromaždenia, čím obmedzil možnosť žalobcu osobne sa podieľať na obchodnom vedení spoločnosti

d) žalobcovi nebolo umožnené hlasovať per rollam pri výbere nového riaditeľa spoločnosti

e) značná časť strategických rozhodnutí je prijímaná spôsobom tzv. „per rollam“, a to v spojení s odmietaním poskytnutia informácií žalobcovi

f) žalovaný vstúpil do záujmového združenia právnických osôb a toto združenie dotuje na úkor hospodárskych výsledkov spoločnosti

g) majoritný spoločník v rozpore so zaužívaným modelom zainteresovanosti žalobcu na výsledkoch hospodárenia tomuto nepriznal variabilné ročné odmeny za roky 2014 a 2015, hoci všetky kritériá boli splnené

- majoritný spoločník zneužíva jeho dominantné postavenie

- v auguste 2016 majoritný spoločník oslovil žalobcu ohľadom odkúpenia jeho obchodného podielu; žalobca zaň žiadal 25 978 €

- žalobca nemohol efektívne vykonávať funkciu riaditeľa podniku pre zlyhanie vzájomnej komunikácie a neochotu kooperovať a žalobca tak prijal návrh na ukončenie zmluvného vzťahu dohodou v spojení

s ukončením zmluvného vzťahu sa žalobca ocitol v ťažkej životnej situácii, keď vo veku 58 stratil jediný príjem a z dôvodu účasti v spoločnosti nemá nárok na dávku v nezamestnanosti a ani platenie zdravotného poistenia zo strany štátu

- k nekonaniu majoritného spoločníka tak, aby bol dosahovaný zisk, žalobca doplnil, že dosahovanie zisku je základným účelom aj takej obchodnej spoločnosti, na ktorej sa zúčastňuje aj verejnoprávny kapitál. Ak by totiž jediným účelom spoločnosti bolo zabezpečenie adekvátneho poskytovania služieb občanom bez generovania zisku, dá sa predpokladať, že Mesto Púchov by túto činnosť zabezpečovalo cez svoju príspevkovú organizáciu. Potom, ako došlo ku konsolidovaniu podnikateľskej činnosti žalovaného, žalovaný začal kontinuálne vykazovať zisk, čo minoritným spoločníkom umožnilo podieľať sa na pozitívnom výsledku hospodárenia žalovaného. Je v súlade s legitímnymi očakávaniami žalobcu, aby pri výkone podnikateľskej činnosti žalovaného boli zohľadňované aj záujmy minoritných spoločníkov, okrem iného aj záujem na dosahovaní zisku a na jeho prerozdelení alebo na participovaní na tomto zisku prostredníctvom vyplatenia ročných odmien. Majoritný spoločník však od roku 2014 pri podnikaní žalovaného presadzuje primárne len svoje osobné záujmy, ktoré sú v priamom rozpore s dosahovaním zisku. Majoritný spoločník hlasovaním per rollam dňa 14.12.2016 presadil spätné zníženie ceny tepla pre rok 2016, čo malo výrazný vplyv na výsledky hospodárenia spoločnosti v danom roku. Zásadné pritom nie je len toto samotné rozhodnutie, ale aj okolnosti, za ktorých bolo toto rozhodnutie prijaté, keď návrh na uznesenie per rollam nebol dostatočne odôvodnený relevantnými ekonomickými ukazovateľmi. Po prijatí tohto uznesenia konateľ nominovaný majoritným spoločníkom prostredníctvom článku uverejnenom v púchovských novinách dňa 21.12.2016 nevhodným účelovým a difamujúcim spôsobom interpretoval nesúhlas žalobcu s rozhodnutím valného zhromaždenia. S poukazom na takéto konanie majoritného spoločníka a ním nominovaného konateľa je nepochybné, že majoritný spoločník nemá záujem na dosahovaní zisku, pričom v prípade, ak žalobca požiada o informácie a vyjadrí svoj nesúhlas, je zo strany majoritného spoločníka prehlasovaný a perzekvovaný prostredníctvom šírenia skreslených a účelových informácií v médiách. Postoj majoritného spoločníka sa prejavil aj v pláne nákladov a výnosov na rok 2017, v ktorom spoločnosť predpokladá stratu 23 932 €, čo je dôsledkom zníženia ceny tepla o 363 211 € a tiež zvýšením mzdových nákladov na zamestnancov o 64 799 €.

- k vytváraniu nátlaku na žalobcu prostredníctvom diskreditačnej kampane žalobca doplnil, že po predložení návrhu žalobcu na odkúpenie obchodného podielu a na vyzvanie na zaplatenie ročných odmien majoritný spoločník realizoval diskreditačnú kampaň v médiách; rovnako postupoval majoritný spoločník v prípade, keď žalobca hlasoval proti zmenám ceny tepla

- k obmedzeniu možnosti žalobcu osobne sa podieľať na obchodnom vedení spoločnosti realizovaním výberových konaní na konateľov a riadiacich zamestnancov bez vedomia žalobcu žalobca doplnil, že majoritný spoločník bez vedomia a účasti ostatných spoločníkov zrealizoval výberové konania vo vlastnej réžii, keď stanovil podmienky, kritériá a komisiu. O realizácii týchto výberových konaní sa žalobca dozvedel len prostredníctvom zverejneného inzerátu. Keď následne žalobca požiadal majoritného spoločníka o poskytnutie informácií, tento na žiadosť vôbec nereagoval. Majoritný spoločník ku dňu 6.12.2016 odvolal žalobcu z funkcie konateľa a dotlačil ho k uzatvoreniu dohody, v dôsledku čoho žalobca úplne stratil možnosť osobnej účasti na vedení spoločnosti.

- k prijímaniu rozhodnutí mimo valného zhromaždenia žalobca doplnil, že majoritný spoločník vo všetkých strategických a závažných veciach iniciuje rozhodovanie per rollam, a to bez možnosti reálnej diskusie v krátkych časových intervaloch a bez primeraného odôvodnenia navrhovaných rozhodnutí, čím sleduje obmedzenie účasti žalobcu na obchodnom vedení spoločnosti. Výnimkou z hlasovaní per rollam bolo len valné zhromaždenie v septembri 2015, apríli 2016 a apríli 2017. Pred rokom 2016 pritom hlasovanie per rollam nebolo využívané vôbec, pričom až na valnom zhromaždení dňa 28.4.2016 bolo prijaté uznesenie č. 12, ktorým sa rozhodovanie valného zhromaždenia revidovalo za účelom uskutočňovania hlasovaní vo forme e-mailovej komunikácie. Podľa názoru žalobcu, ak sú predmetom schvaľovania zásadné otázky obchodného vedenia a smerovania spoločnosti, je potrebné a vhodné tieto prerokovať na valnom zhromaždení. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca nemôže účinne uplatňovať svoje základné právo podieľať sa na obchodnom vedení spoločnosti prostredníctvom uplatňovania svojich práv na valnom zhromaždení. Obmedzenie tohto práva žalobcu je umocnené aj tou skutočnosťou, že konateľ neumožňuje žalobcovi uplatniť jeho právo na informácie. Žalobca totiž viackrát žiadal spoločnosť o poskytnutie a zaslanie informácií, žalovaný však týmto žiadosťami nevyhovel.

- k dotovaniu záujmového združenia právnických osôb žalobca doplnil, že v roku 2013 žalovaný na základe rozhodnutia majoritného spoločníka vstúpil do záujmového združenia. Toto rozhodnutie malo priamy vplyv na výsledok hospodárenia, nakoľko spoločnosť poskytla záujmovému združeniu príspevok 70 000 €, za čo spoločnosť neobdržala žiadne protiplnenia. Neefektívnosť tohto postupu skonštatoval aj NKÚ, ktorý uviedol, že podstatnú časť zisku žalovaný dosiahol z predaja tepla, čo znamená, že uhradená

daň z pripočítateľnej položky odčerpala 14 894,88 € finančných prostriedkov zisku dosiahnutého z predaja tepla, čím bola efektívnosť finančného hospodárenia znížená. Aj z tohto protokolu sa teda javí, že majoritný spoločník nekonal v súlade so základným účelom spoločnosti, ale naopak konal za účelom naplnenia verejnoprospešného účelu. Žalobca poukázal na to, že ak má majoritný spoločník záujem dotovať činnosť verejnoprospešného záujmového združenia, bolo dôvodné, aby tak majoritný spoločník učinil prostredníctvom verejných finančných prostriedkov. Žalobca v roku 2016 navrhol vystúpenie žalovaného zo záujmového združenia, s čím ale majoritný spoločník nesúhlasil.

- k nepriznaniu variabilných ročných odmien žalobcovi žalobca doplnil, že za hospodárske roky 2014 a 2016 žalobca splnil všetky podmienky pre vyplatenie ročnej odmeny za výkon manažérskej funkcie v spoločnosti. Valné zhromaždenie konané dňa 28.4.2016 však bez uvedenia relevantného odôvodnenia rozhodlo uznesením č. 7 o tom, že žalobcovi nebude vyplatená ročná odmena za roky 2014 a 2015. Takéto rozhodnutie bolo prijaté napriek tomu, že spoločnosť v príslušných hospodárskych rokoch splnila svoj podnikateľský zámer nad rámec stanovených cieľov, boli splnené všetky kritériá pre vyplatenie ročnej odmeny, bolo rozhodnuté o prerozdelení zisku do rezervného fondu a fondu na rozvoj spoločnosti a boli tiež schválené účtovné závierky za príslušné roky. Nevyplatenie odmien žalobcovi možno z hľadiska zaužívaného modelu hmotnej zainteresovanosti žalobcu na výsledkoch podnikania považovať za porušenie neformálnych princípov, na ktorých bolo založené dlhoročné fungovanie a podnikanie žalovaného. Žalovaný akcentuje, že kladný výsledok hospodárenia za roky 2014 a 2015 bol determinovaný aj jeho činnosťou, keďže sa v pozícii manažéra spoločnosti priamo podieľal na dosiahnutí tohto výsledku hospodárenia. Majoritný spoločník tým, že odmietol priznať žalobcovi ročné odmeny za roky 2014 a 2015 a zároveň prijal rozhodnutie valného zhromaždenia o nerozdelení zisku, vylúčil možnosť žalobcu participovať na výsledkoch hospodárenia spoločnosti.

- k presunu podnikateľskej činnosti dcérskej spoločnosti žalovaného na spoločnosť MEDIAL IN žalobca doplnil, že majoritný spoločník v záujme obmedzenia rozsahu podnikateľskej činnosti poskytovanej cez dcérsku spoločnosť žalovaného - MsBP Servis, s.r.o. vykonával úkony smerujúce k ukončeniu, resp. k presunutiu podnikateľskej činnosti tejto spoločnosti na spoločnosť MEDIAL IN, čo bude mať negatívne dôsledky na výsledok hospodárenia žalovaného, a to bez možnosti žalobcu ovplyvniť túto základnú štruktúrnú zmenu. Uvedený zámer majoritného spoločníka vyplýva z uznesenia mestského zastupiteľstva Púchov č. 45/2017

- zotrvanie žalobcu v spoločnosti stráca akýkoľvek hospodársky, spoločenský i osobný význam, nakoľko žalobca v spojení s účasťou v spoločnosti nepožíva žiadne výhody

- pokiaľ žalovaný navodzujúci dojem, že žalobca nebol ukrátený na svojich právach, takéto konštatovanie koliduje s konaním majoritného spoločníka, ktorý na VZ dňa 20.9.2017 priamo a výrazne obmedzil práva žalobcu tým, že podiel 10% znížil na 0,055%

- NKÚ hodnotil konanie mesta z pohľadu zákonnosti pri nakladaní s majetkom pri uskutočňovaní vkladov do ZI, nie však súlad, resp. nesúlad spoločenskej zmluvy so zákonom

- Obchodný zákonník nevyklučuje takú dohodu, aká bola vyjadrená v pôvodnej spoločenskej zmluve

- žalovaný v roku 2016 dosiahol zisk iba preto, lebo rozhodol o nevyplatení ročných odmien

- všetky pracovnoprávne a zmluvné vzťahy spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. boli prevedené na spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom je Mesto Púchov, čím došlo k postúpeniu fungujúceho podniku dcérskej spoločnosti žalovaného v prospech majoritného spoločníka.

2. Žalobca ako dôkaz označil spoločenskú zmluvu zo dňa 24.5.1995, dodatky k spoločenskej zmluve č. 2 - č. 9, dohodu o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti zo dňa 1.8.1995, prílohy č. 1 - č. 21 k dohode o podmienkach výkonu manažérskej funkcie, výpočet ceny za odpredaj podielu na ZI (č.l. 36), ponuku majoritného spoločníka zo dňa 18.11.2016, vyjadrenie k návrhu na odkúpenie obchodného podielu spoločnosti, článok uverejnený v Púchovských novinkách v čísle 8/2016, článok uverejnený v Púchovských novinkách (internetová verzia) zo dňa 21.12.2016, dohodu o skončení pracovného pomeru, výzvu na hlasovanie o dodatočnom znížení cien tepla, „Hlasovanie“ žalobcu, zápisnicu zo 14.12.2016, plán nákladov a výnosov, žiadosť o poskytnutie informácií, protokol NKÚ z januára 2016, návrh na vydanie platobného rozkazu, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Up/28/2017, zápisnicu Mestského zastupiteľstva Púchov z 24.4.2017, pozvánku na VZ z 5.9.2017, žalobu o určenie neplatnosti uznesenia VZ, dohodu o postúpení a prevzatí práv a povinností, zmluvu z 9.10.2017, zmluvy o nájme dopravného prostriedku, cenník autopožičovne a rozsudok č.k. 8Cb/47/2017-178.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1, návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2 a navrhol vylúčiť svedka V..

4. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol s tým, že rozporuje všetky skutkové tvrdenia žalobcu a tvrdil, že:

- vklad V.. I. a V.. Š. bol po 21 000 Sk a vklad Mesta Púchov bol 98 000 Sk, čo percentuálne zodpovedá pomeru 15 : 15 : 70, pričom v pôvodnej spoločenskej zmluve boli tieto podiely zhodné s rozhodovacími právomocami, aj s pomerom na delení zisku, aj s pomerom na vyplatení vyporiadacieho podielu
- minoritní spoločníci svoj pôvodný vklad navýšili len raz, a to na súčasných 996 €, kým Mesto Púchov svoj vklad navyšovalo štyrikrát, a to v rokoch 1998, 2002, 2005 a 2006, čím zvýšilo svoju účasť na základnom imaní na súčasných 1 816 007 €
- tým, že minoritní spoločníci nenavyšovali svoj podiel, v spoločnosti ich podiel klesol na 0,055%, pričom spoločníci ponechalil podiely vo výške 80%, 10% a 10%
- takýto stav je podľa názoru NKÚ v rozpore so zákonom v časti odsúhlaseného 10%-ného hlasovacieho podielu na hlasovacích právach, ako aj na delení zisku a na delení vyporiadacieho podielu; pretože mesto bol povinné tento stav napraviť, dňa 20.9.2017 na valnom zhromaždení schválilo uznesenie, ktorým sa zmenil podiel na zisku, pri hlasovaní a vyrovnací podiel minoritných spoločníkov na 0,055%
- NKÚ podal trestné oznámenie vo veci práva minoritných spoločníkov na vyrovnacom podiele, delení zisku a na hlasovacích právach, pričom konanie je vedené Národnou kriminálnou agentúrou Trenčín
- dlhodobou zaužívaný model osobnej a hmotnej zainteresovanosti sa zmenil po zmene primátora v roku 2014; žalobca ale tieto zmeny neprijal
- žalobca pri vstupe do spoločnosti vedel, že spoločnosť má väčšinového spoločníka - Mesto Púchov
- o rozhodovaní o takýchto spoločnostiach nerozhoduje iba primátor, ale aj poslanci mestského zastupiteľstva
- vôľu poslancov následne prezentuje primátor mesta na valnom zhromaždení a z logiky veci vyplýva, že so zvolením nových predstaviteľov mesta prídu aj nové vízie a plány so spoločnosťami s majetkovou účasťou mesta
- žalobca nesprávne vyhodnotil nastolené zmeny, ktorých prioritou bolo hospodárnejšie, efektívnejšie a transparentnejšie nakladanie s majetkom spoločnosti s cieľom vytvorenia úspor v cene tepla vždy s ohľadom na verejný záujem
- konanie, v ktorom sa žalobca domáha zaplata 22 349 €, nesúvisí s touto žalobou
- žalovaný nemal povinnosť vyplatiť odmeny žalobcovi, ale žalobca mal iba právo obdržať ročnú odmenu
- pokiaľ ide o „diskreditačnú kampaň“, z článkov je zrejmé, že išlo o zhodnotenie stavu a informovanie o stave spoločnosti
- žalovaný plní svoju základnú úlohu, t.j. dosahovať zisk, pokiaľ mu to ekonomické možnosti dovoľia
- pre rok 2016 bol stanovený plán dosiahnuť zisk 4 737 €, pričom tento plán bol stanovený na základe schválenej ceny tepla pre rok 2016
- do ceny tepla vstupujú len odhadované parametre vývoja nákladov, t.j. napr. množstvo spotrebovaného plynu, rozsah opráv atď. Samotné množstvo plynu závisí od skutočného odberu, ktorý sa viaže na teplotný priebeh zimného obdobia, a ten je nevypočítateľný, rovnako aj rozsah budúcich opráv a údržby. Pre rok 2016 schválená cena tepla zahrňovala tieto položky v maximálne možných odhadoch. Skutočnosť však bola omnoho priaznivejšia, na základe čoho došlo k optimalizácii ceny tepla tak, aby bol naplnený na valnom zhromaždení schválený cieľ tvorby zisku, keď aj po spätnom znížení ceny tepla žalovaný v roku 2016 dosiahol zisk vo výške 16 175 €.
- žalovaný bol v rokoch 2000, 2001, 2002, 2005 a 2008 v strate
- pokiaľ žalobca poukazuje na ukrátenie jeho práva na rozhodovaní, žalobca mal právo obrátiť sa na súd a podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ale ani raz tak neurobil
- obaja konatelia sa funkcie konateľov vzdali
- nový konateľ bol odsúhlasený najskôr na mestskom zastupiteľstve a až neskôr schválený na valnom zhromaždení
- pokiaľ žalobca poukazuje na zmenu spoločenskej zmluvy týkajúcu sa hlasovaní per rollam, žalobca do dnešného dňa neprejavil nespokojnosť s takýmto hlasovaním, nikdy to do hlasovania neuviedol a ani sám nevyužil možnosť navrhnúť zvolanie valného zhromaždenia v sídle spoločnosti
- žalobca nikdy pri hlasovaní per rollam neuviedol, že by k danej otázke potreboval osobné stretnutie spoločníkov, príp. zaslanie ďalších informácií
- žalobca nesprávne označuje pokles ceny tepla za hlavnú príčinu straty v pláne na rok 2017, nakoľko k poklesu ceny tepla, a teda aj plánovaných tržieb dochádza nižšou nákupnou cenou zemného plynu, ktorý vchádza do ceny tepla pre rok 2017 tak, ako to určuje ÚRSO

- kým v roku 2016 bola cena zemného plynu 34,43 €/MWh, podľa finančného plánu pre rok 2017 je táto cena 28,86 €/MWh, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje pokles -278 000 €
- nie je pravda, že dôvodom plánovanej straty je nepomerne zvýšenie mzdových nákladov, keď mzdové náklady za rok 2016 sú iba vo výške 150 944 €, ale to iba z dôvodu, že v roku 2016 boli zrušené rezervy na prémie vedúcich pracovníkov v sume 51 037 €
- v roku 2014 boli mzdové náklady 215 000 € a v roku 2015 boli mzdové náklady 210 000 €
- zvýšenie mzdových nákladov pre rok 2017 súvisí s 5%-nou valorizáciou miezd
- tvrdenie žalobcu, že z dôvodu zavedenia hlasovania per rollam nedochádza k diskusii, je zavádzajúce
- žalobca sa vzdal funkcie konateľa a ukončil pracovnú zmluvu vo februári 2016
- hlasovanie per rollam bolo zavedené, aby nebola ohrozená možnosť žalobcu aktívne a osobne sa zúčastňovať valných zhromaždení, nakoľko tento sa v spoločnosti nenachádza denne
- schopnosť spoločnosti rozhodovať musí byť operatívna
- žalobca má naopak ďaleko viac informácií, nakoľko každé dôležité rozhodovanie je mu zaslané k vyjadreniu, a preto počas roka a nie iba raz do roka je informovaný o všetkých zásadných úlohách a vývoji spoločnosti
- v prípade, že žalobca mal potrebu získať doplňujúce informácie, mohol obratom kontaktovať navrhovateľa uznesenia alebo konateľa spoločnosti; túto možnosť však žalobca nikdy nevyužil
- žalovaný odmieta, že by žalobcu dotlačil k uzavretiu Dohody o skončení pracovného pomeru
- je pravdou, že v roku 2013 bol schválený vstupný príspevok do záujmového združenia vo výške 200 000 € s tým, že pre rok 2014 bolo určených 70 000 €
- ak žalobca tvrdí, že s týmto rozhodnutím valného zhromaždenia nesúhlasil, mal možnosť v tejto veci konať a napadnúť uznesenie valného zhromaždenia na súde, čo sa však nestalo
- dňa 31.3.2015 majoritný spoločník odhlasoval úpravu výšky členského príspevku na 70 000 € namiesto 200 000 €, čím spoločnosti ušetril 130 000 €
- skutočným zámerom žalobcu je vyplatenie vyrovnacieho podielu, ktorý v súčasnosti predstavuje 264 915 €. Ak by však mal žalovaný vyplatiť žalobcovi 264 915 €, pričom žalobca do spoločnosti vložil iba 996 €, išlo by o konanie v rozpore s dobrými mravmi, resp. v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku (č.l. 86).
- rozsah práv a povinností spoločníka síce nemusí korešpondovať výške vkladu spoločníka, avšak takáto odlišná úprava by mala byť v súlade so zásadou poctivého obchodného styku
- M. Mamojka konštatuje, že nerovnováha práv v spoločnickej štruktúre musí mať svoje hranice; I. Štenglová dôvodí, že určenie odchyľnej výšky obchodného podielu by nemalo odporovať zásadám poctivého obchodného styku
- z § 56a Obchodného zákonníka vyplýva zásada zákazu zneužitia práva
- minoritní spoločníci úmyselne znevýhodnili majoritného spoločníka na valnom zhromaždení dňa 11.12.2014
- po podaní žaloby začal žalovaný robiť kontrolu a zistil, že kým bol žalobca konateľom, dochádzalo k nehospodárnemu nakladaniu s majetkom spoločnosti a k skresľovaniu hospodárskych výsledkov.

5. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 4, za dôkaz označil úplné znenia spoločenskej zmluvy, zápisnice z VZ konaných 1.10.2014, 11.12.2014, 5.12.2005, 20.12.2007, 28.4.2016 a 20.9.2017, trestné oznámenie, výkazy ziskov a strát žalovaného, účtovné závierky žalovaného, prehľad hlasovaní per rollam, uznesenie záujmového združenia č. 6/2015, vyhlásenie výberového konania, oznámenie o vzdaní sa funkcie konateľa, zápisnicu MZ z 26.11.2002, súvahy žalovaného, darovaciu zmluvu z 21.12.2007, prehľad ročných odmien vyplatených žalobcovi, V.. V. a V.. Š. a výsluch svedka S. W..

6. Súd považuje za preukázané, že spoločníci žalovaného (Mesto Púchov, V..D. I. a V.. F. Š.) dňa 24.5.1995 uzatvorili Spoločenskú zmluvu, v ktorej sa dohodli, že na základnom imaní žalovaného sa budú podieľať vkladmi 98 000 Sk (Mesto Púchov), 21 000 Sk (D. I.) a 21 000 Sk (F. Š.).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločníci žalovaného (Mesto Púchov, V.. D. I. a V.. F. Š.) dňa 28.4.1998 uzatvorili dodatok k spoločenskej zmluve uzatvorenej dňa 24.5.1995, v ktorom sa dohodli, že na základnom imaní sa podieľajú vkladmi 140 000 Sk (Mesto Púchov), 30 000 Sk (D. I.) a 30 000 Sk (F. Š.) s tým, že zvýšenie vkladu zaplatia do 30.6.1998.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 14.11.2000 spoločníci uzatvorili dodatok č. 3 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým rozšírili predmet činnosti o vysielanie systémom MMDS.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 20.12.2000 spoločníci uzatvorili dodatok č. 4 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým zmenili predmet činnosti tak, že predmetom činnosti je výroba a rozvod tepla, správa, údržba, opravy a prevádzkovanie tepelných zdrojov a rozvodov, sprostredkovanie obchodu, výroby a služieb a lokálne terestriálne TV vysielanie.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 13.8.2001 spoločníci uzatvorili dodatok č. 5 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým zmenili sídlo spoločnosti z adresy Royova 781 na adresu Sedlišťská 1446/7.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 5.12.2002 spoločníci uzatvorili dodatok č. 6 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým z predmetu činnosti vypustili určité činnosti, dohodli sa na tom, že vklad Mesta Púchov je 2 067 000 Sk, zmenili výšku základného imania na 2 127 000 Sk s tým, že Mesto Púchov sa na základnom imaní podieľa peňažným vkladom 2 067 000 Sk a D. I. a F. Š. peňažnými vkladmi po 30 000 Sk. Predmetným dodatkom sa spoločníci dohodli aj na tom, že Mesto Púchov bude mať 80 hlasov, D. I. 10 hlasov, F. Š. 10 hlasov a že vyrovnací podiel na čistom obchodnom imaní bude 80% pre Mesto Púchov, 10% pre D. I. a 10% pre F. Š..

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 15.8.2003 spoločníci uzatvorili dodatok č. 7 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým doplnili predmet činnosti o prenájom nehnuteľností a iné a do zmluvy uviedli identifikačné údaje členov dozornej rady.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 6.10.2005 spoločníci uzatvorili dodatok č. 8 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým sa dohodli na tom, že výška základného imania bude 45 769 000 Sk, na čom sa V. I. a F. Š. podieľajú každý po 30 000 Sk a na zvyšku sa podieľa Mesto Púchov, a to peňažným vkladom vo výške 5 363 000 Sk a nepeňažným vkladom vo výške 40 346 000 Sk, pričom nepeňažný vklad pozostával z plynovej kotolne, kotolne, pozemkov, regulačnej stanice, komína, vonkajších úprav, vybavenia plynovej kotolne a iného hnuťelného majetku.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 12.7.2006 spoločníci uzatvorili dodatok č. 9 k spoločenskej zmluve zo dňa 25.5.1995, ktorým sa dohodli na tom, že výška základného imania bude 54 769 000 Sk, na čom sa V. I. a F. Š. podieľajú každý po 30 000 Sk a na zvyšku sa podieľa Mesto Púchov, a to peňažným vkladom vo výške 14 363 000 Sk a nepeňažným vkladom.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 1.10.2014 sa konalo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa zúčastnili všetci spoločníci žalovaného. Toto valné zhromaždenie schválilo zmenu spoločenskej zmluvy tak, že § 9 bod 1 písm. a) a bod 2 písm. c) znejú „Mesto Púchov 99,89%, V. I. 0,055%, V. Š. 0,055%“.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 11.12.2014 sa konalo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa zúčastnili všetci spoločníci žalovaného. V. I. na tomto valnom zhromaždení prítomných informoval o tom, že po tom, ako valné zhromaždenie konané dňa 1.10.2014 rozhodlo, že minoritní spoločníci majú nárok iba na 0,055% zisku, títo napísali žiadosť, ktorú adresovali väčšinovému spoločníkovi. Rozhodnutie valného zhromaždenia z 1.10.2014 považujú menšinoví spoločníci za diskreditačné, retroaktívne a právne sporné, a preto chcú problém riešiť mimosúdnu cestou. I. I. následne vysvetlil, že pri rozhodovaní minulého valného zhromaždenia konal v dobrej viere, s dobrým úmyslom a nemal záujem poškodiť záujmy menšinových spoločníkov s tým, aby sa nové vedenie mesta vrátilo k problematike úpravy spoločenskej zmluvy. Valné zhromaždenie následne schválilo zmenu spoločenskej zmluvy tak, že § 9 bod 1 písm. a) znie „Mesto Púchov 80%, V. I. 10%, V. Š. 10%“ a bod 2 písm. c) znie „Mesto Púchov 80%, V. I. 10%, V. Š. 10%“.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 20.9.2017 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sa zúčastnili všetci spoločníci. Na predmetnom zasadnutí bolo okrem iného prijaté uznesenie, ktorým sa zmenila spoločenská zmluva tak, že žalobcovi patrí 0,055% zisku, že žalobca sa podieľa na 0,055% straty, že žalobca má 0,055% hlasov a že vyrovnací podiel žalobcu je 0,055%.

Súd považuje za preukázané aj to, že tunajší súd rozsudkom č.k. 8Cb/47/2017-178 určil, že uznesenie č. 4 valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 20.9.2017 je neplatné (č.l. 418).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca sa listom zo dňa 15.2.2016 vzdal funkcie konateľa žalovaného (č.l. 165).

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 28.4.2016 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sa zúčastnili všetci spoločníci. Na predmetnom zasadnutí bola okrem iného predložená výročná správa, podľa ktorej zisk spoločnosti bol 99 207,44 € po zdanení s tým, že valné zhromaždenie schválilo rozdelenie tohto zisku tak, že do rezervného fondu sa prideli 4 961 € a do fondu rozvoja 94 246,44 €. Valné zhromaždenie však neschválilo návrh Vladimíra Motúza, aby suma 20 000 € zo zisku bola rozdelená medzi spoločníkov (č.l. 132). Valné zhromaždenie tiež neschválilo výplatu ročnej odmeny manažérov za rok 2014 a za rok 2015 (č.l. 134). Valné zhromaždenie ďalej vzalo na vedomie písomné oznámenia V. I. a V. Š. o vzdaní sa funkcie

konateľa. Valné zhromaždenie ďalej schválilo nové znenie § 18 spoločenskej zmluvy tak, že rozhodnutia o zásadnej alebo inej otázke môžu byť prijaté aj mimo valného zhromaždenia, a to na základe prejavov spoločníkov urobených listom elektronicky alebo faxom. Návrh rozhodnutia a uznesenia sa predkladá spoločníkom na vyjadrenie s oznámením lehoty, v ktorej sa majú písomne vyjadriť. Valné zhromaždenie schválilo aj riadnu účtovnú závierku spoločnosti MsBP Servis za rok 2015 s tým, že celý zisk vo výške 44 584,02 € má byť preúčtovaný na nerozdelený zisk minulých rokov.

Súd považuje za preukázané aj to, že Mesto Púchov listom zo dňa 18.11.2016 ponúklo žalobcovi 2 504,34 € za jeho obchodný podiel v žalovanom (č.l. 37).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca listom zo dňa 28.11.2016 ponuku mesta neakceptoval (č.l. 38).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca a žalovaný dňa 30.11.2016 uzatvorili dohodu o skončení pracovného pomeru podľa § 60 zákonníka práce s tým, že pracovný pomer sa končí dňom 31.1.2017 (č.l. 41).

7. Súd považuje za preukázané aj to, že hospodárske výsledky žalovaného boli v roku 2000 strata 2 807 000 Sk, v roku 2001 strata 3 644 000 Sk, v roku 2002 strata 979 000 Sk (č.l. 138), v roku 2004 zisk 2 757 000 Sk, v roku 2005 strata 692 000 Sk (č.l. 146), v roku 2007 zisk 1 078 000 Sk (č.l. 175), v roku 2008 strata 651 000 Sk, v roku 2009 zisk 230 600 € (č.l. 329), v roku 2010 zisk 116 025 € (č.l. 335), v roku 2011 zisk 98 795 €, v roku 2012 zisk 246 006 €, v roku 2013 zisk 66 558 €, v roku 2014 zisk 6 498 € (č.l. 359), v roku 2015 zisk 99 207 €, v roku 2016 zisk 16 175 € a v roku 2017 stratu 105 503 €.

Súd považuje za preukázané aj to, že valné zhromaždenie žalovaného dňa 30.6.2020 rozhodlo o.i. o tom, že zo zisku 34 869,44 € dosiahnutého v roku 2019 bude pridelená suma 1 743,47 € do rezervného fondu a suma 33 125,97 € do fondu rozvoja spoločnosti (č.l. 605).

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 5.12.2005 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sa zúčastnili všetci spoločníci. Na predmetnom zasadnutí bolo okrem iného prijaté uznesenie, ktorým žalovaný odpustil Nemocnici Zdravie pohľadávky vo výške 4 969 800,20 Sk (č.l. 410).

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 20.12.2007 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sa zúčastnili všetci spoločníci. Na predmetnom zasadnutí bolo okrem iného prijaté uznesenie, ktorým žalovaný Nemocnici Zdravie poskytol dar 3 380 000 Sk (č.l. 411).

Súd považuje za preukázané aj to, že písomnou zmluvou zo dňa 21.12.2007 žalovaný daroval Nemocnici Zdravie dar 3 380 000 Sk (č.l. 412).

Súd považuje za preukázané aj to, že listom zo dňa 13.12.2016 Mesto Púchov predložilo návrh uznesenia valného zhromaždenia konaného mimo valného zhromaždenia a určilo lehotu do 14.12.2016 s tým, že v opačnom prípade sa má za to, že s návrhom nesúhlasia. Predmetom hlasovania malo byť uznesenie v znení „valné zhromaždenie schvaľuje zníženie variabilnej zložky maximálnej ceny tepla pre rok 2016 z 0,0484 €/kWh na 0,47 €/kWh a zníženie maximálnej fixnej zložky ceny tepla z 171,9923 € na 166 €/kW s tým, že konateľ zabezpečí premietnutie variabilnej zložky a fixnej zložky do ceny tepla a finančné vysporiadanie s odberateľom tepla“. Majoritný spoločník tento svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť už v roku 2014 realizovala nákup zemného plynu pre rok 2016. Z tohto dôvodu následne významný pokles svetových cien uvedenej komodity počas roku 2015 nebol v plnom rozsahu premietnutý do nižšej ceny tepla pre rok 2016. V dôsledku tejto skutočnosti spoločnosť ako dominantný výrobca a dodávateľ tepla výrazne zaťažuje životné náklady obyvateľov platbami za teplo. Vychádzajúc z priebežných výsledkov hospodárenia za 11 mesiacov roku 2016 a schválenej maximálnej ceny tepla pre rok 2016 navrhuje úpravu ceny tepla v snahe aspoň čiastočne znížiť výdavky občanov Púchova ako aj podnikateľských subjektov (č.l. 44).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca hlasoval proti horeuvedenému návrhu na zníženie ceny tepla; žalobca poukázal na to, že cena plynu pre rok 2016 bola plne zohľadnená ÚRSO-m a že mu nie sú známe výsledky hospodárenia spoločnosti za rok 2016, pretože konateľ mu ich odmietol poslať. Žalobca poukázal tiež na to, že deklarovaný verejnoprospešný záujem Mesta znížiť výdavky občanov a podnikateľských subjektov je v rozpore so záujmami žalovaného.

Súd považuje za preukázané aj to, že podľa zápisnice z valného zhromaždenia žalovaného proti navrhnutému uzneseniu hlasovali V. D. I. a V. Z. Š., a teda za prijatie uznesenia hlasovalo 80% hlasov, proti prijatiu uzneseniu bolo 20% hlasov a zdržalo sa 0% hlasov (č.l. 46).

Súd považuje za preukázané aj to, že na internetovej stránke P.C..G. bol 21.12.2016 uverejnený článok D. Y. Autor v tomto článku informuje o tom, že na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 14.12.2016 sa so spätnou účinnosťou od 1.1.2016 znižuje cena tepla z 0,0484 €/kWh na 0,047 €/kWh a že fixná zložka sa znižuje zo 171,9923 €/kW na 166 €/kW, čo znamená, že

žalovaný vracia občanom takmer 100 000 €. Autor poukázal na to, že majoritný spoločník - Mesto Púchov presadzuje a uprednostňuje verejnoprospešný záujem vo forme spravodlivej ceny tepla. Autor poukázal tiež na to, že výsledky hlasovania všetkých spoločníkov naznačujú, že neexistuje spoločný cieľ, kým totiž Mesto Púchov hlasovalo za zníženie ceny tepla, minoritní spoločníci hlasovali proti. Autor poukázal na to, že ak by žalovaný nepristúpil k zníženiu ceny tepla a nevrátil odberateľom cca 100 000 €, žalobcovi by podľa delenia zisku prináležalo 10 000 €. Podľa autora otázka znie, či je lepšie túto sumu rozdeliť všetkým občanom, alebo len dvom spoločníkom. Autor poukázal na to, že nejde o žiadny populistický krok, nakoľko nie je volebný rok a občanovi žalovaný nedáva zo svojho, ale iba vracia to, čo občan žalovanému zaplatil ako preddavok.

Súd považuje za preukázané aj to, že podľa plánu nákladov a výnosov žalovaného na rok 2017 náklady boli naplánované na 3 041 600 € (kým v roku 2016 celkové náklady boli 3 382 393 €) s tým, že výnosy boli naplánované na 3 017 667 € (kým v roku 2016 celkové výnosy boli 3 398 568 €); na rok 2017 bola teda naplánovaná strata 23 932 € (kým v roku 2016 bol dosiahnutý zisk 16 175 €).

8. Súd považuje za preukázané aj to, že v Púchovských novinách bol uverejnený článok V. S. W. - predsedu dozornej rady žalovaného, v ktorom autor uviedol, že podiely na zisku sa niekoľkokrát menili, avšak za prelomový je možné považovať dátum 5.12.2002, od ktorého mesto začalo navyšovať svoj majetkový podiel v žalovanom. Majetok spoločnosti vo výške 2 127 000 Sk bol rozdelený nasledovne: Mesto Púchov 2 067 000 Sk, V. I. 30 000 Sk, V. Š. 30 000 Sk. Autor ďalej uviedol, že bez vedomia a súhlasu mestského zastupiteľstva bývalý primátor I. navrhol zmenu vyporiadacieho podielu tak, že Mestu Púchov bude patriť 80% a V. I. a V. Š. po 10%. Za túto zmenu hlasovali všetci spoločníci kladne, pričom týmto činom získali minoritní spoločníci osobitné výhody. Proces navyšovania základného imania zo strany mesta pokračoval do tej miery, že základné imanie žalovaného bolo k 31.12.2014 v sume 54 000 000 Sk, pričom od roku 2002 až doteraz jedine Mesto Púchov vkladalo majetok do MsBP a V. I. a V. Š. nevložili do majetku nič, a preto ich majetkový podiel na 0,0555%. Vďaka hlasovaniu dňa 5.12.2002 o zmene spoločenskej zmluvy vznikol taký stav, že vlastnícky podiel mesta je 99,89%, pričom podiel mesta na zisku a vyrovnacích právach je iba 80% s tým, že vlastnícky podiel V. I. a V. Š. je po 0,055%, pričom ich podiel na zisku a vyrovnacích právach je po 10%. Autor ďalej uviedol, že uvedené kroky napadol aj Najvyšší kontrolný úrad, v ktorého protokole sa konštatuje, že toto rozdelenie je v neprospech Mesta Púchov. Autor sa čitateľov opýtal, kto z nich by nechcel vložiť 996 € a za pár rokov chcieť za svoj vklad vyplatiť 450 000 €. Autor poukázal na to, že ku cti Ing. Motúza slúži, že on si tento absurdný nárok zatiaľ neuplatnil, a autor poukázal na to, že verí, že si ani neuplatní, nakoľko má predsa svoju česť a ľudskú hrdosť a nebude žiadať to, čo mu nepatrí. Autor ďalej poukázal na to, že inak je to u V. Š.Z.. Autor si položil otázku, že čo by na konanie V. Š. povedal jeho nebohý otec F. a nebohý strýko, ktorých si vážil celý Púchov. Autor si položil aj otázku, či náhodou niekto V. Š. nenariadil, že takto musí konať.

9. Súd považuje za preukázané aj to, že Mesto Púchov vyhlásilo výberové konanie na funkciu riaditeľa žalovaného (č.l. 164).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 1.11.2015 požiadal žalovaného týkajúce sa výberového konania na pozíciu konateľa žalovaného (č.l. 50).

10. Súd považuje za preukázané aj to, že na valnom zhromaždení Záujmového združenia právnických osôb Dom kultúry konaného dňa 31.3.2015 za prítomnosti I. R., V. D. I., V. Y. bola schválená úprava vstupného členského príspevku pre žalovaného tak, že členský príspevok (miesto 200 000 €) pre žalovaného je 70 000 € (č.l. 163).

11. Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 1.8.1995 žalovaný uzatvoril so žalobcom dohodu o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti. Predmetnou dohodou sa pracovník zaviazal zabezpečovať úlohy vyplývajúce zo Zákonníka práce, Obchodného zákonníka, všeobecne záväzných predpisov a z interných noriem spoločnosti. Okrem základných povinností stanovených Zákonníkom práce a pracovným poriadkom sa žalobca zaviazal poznať a rozvíjať strategické zámery spoločnosti, vypracovávať vlastné strategické zámery, uplatňovať progresívne prvky v riadení, plniť uznesenia riadiacich orgánov spoločnosti, účelne a logicky hospodáriť so zdrojmi. Predmetnou dohodou bola základná mzda žalobcu stanovená na 14 000 Sk mesačne. Spoločnosť a pracovník sa dohodli aj na tom, že pracovník môže okrem základnej mzdy obdržať pohyblivú časť mzdy - ročnú odmenu, ktorej výška sa stanovuje s väzbou na podnikateľský zámer spoločnosti, pričom úlohy, ktoré podmieňujú výplatu ročnej odmeny v plánovanej výške sú uvedené v prílohe dohody. Ročnú

odmenu bolo možné priznať, len ak bude uskutočnený prídel zo zisku do rezervného fondu s tým, že výsledná výška ročnej odmeny sa stanovuje po overení a schválení ročnej účtovnej uzávierky.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 9.11.1995 „Prílohu č. 1“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 1995 bude ročná odmena 75% z vyplatenej základnej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bol zisk 866 000 Sk, stav pohľadávok do 200 000 Sk, budovanie dobrého mena, neprekročenie nákladov na údržbu domov, neprekročenie mzdových nákladov, plnenie operatívnych úloh a dodržiavanie zásad hospodárnosti a zásad cenotvorby.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 1.5.1996 „Prílohu č. 2“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 1996 bude ročná odmena 50% z vyplatenej základnej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bol zisk 8 008 000 Sk, stav pohľadávok 18 000 000 Sk, budovanie dobrého mena, neprekročenie nákladov na údržbu domov, neprekročenie mzdových nákladov, plnenie operatívnych úloh.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 3.9.1997 „Prílohu č. 3“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 1997 bude ročná odmena 75% z vyplatenej základnej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie zisku 6 532 500 Sk, dodržanie limitu mzdového objemu spoločnosti 6 300 000 Sk, vybudovanie TV štúdia, hydraulické vyregulovanie rozvodov a zmeny v systéme účtovania spoločnosti.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 4.12.1998 „Prílohu č. 4“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 1998 bude ročná odmena 75% z vyplatenej základnej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskeho výsledku 2 000 000 Sk, dodržanie limitu pohľadávok po lehote splatnosti 18 000 000 Sk, dodržanie mzdového objemu spoločnosti 7 306 000 Sk a splnenie osobných úloh.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 4.6.1999 „Prílohu č. 5“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 1998 bude ročná odmena 75% z vyplatenej základnej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskeho výsledku - 1 138 000 Sk, dodržanie limitu pohľadávok po lehote splatnosti 15 000 000 Sk, dodržanie mzdového objemu spoločnosti 8 176 000 Sk.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 8.6.2008 „Prílohu č. 6“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2000 bude ročná odmena 75% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie straty 3 941 000 Sk, dodržanie limitu pohľadávok po lehote splatnosti 15 000 000 Sk a dodržanie mzdového objemu spoločnosti 8 732 000 Sk.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 2.7.2001 Prílohu č. 7, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2001 bude ročná odmena 75% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie zisku 3 110 000 Sk, dodržanie limitu pohľadávok po lehote splatnosti 15 000 000 Sk a dodržanie mzdového objemu spoločnosti 8 967 000 Sk.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 4.7.2002 Prílohu č. 8, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2002 bude ročná odmena 75% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 208 000 Sk u MsBP, 49 000 Sk u MsBP Servis a 18 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu a valorizácie miezd 5 312 000 Sk u MsBP, 3 472 000 Sk u MsBP Servis a 1 021 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 5.5.2003 Prílohu č. 9, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2003 bude ročná odmena 75% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 257 000 Sk u MsBP, 61 000 Sk u MsBP Servis a 47 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 5 668 000 Sk u MsBP, 3 510 000 u MsBP Servis a 984 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 17.3.2004 Prílohu č. 10, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2004 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej

zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 2 470 000 Sk u MsBP, 224 000 Sk u MsBP Servis a 28 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 5 229 000 Sk u MsBP, 3 807 000 Sk u MsBP Servis a 924 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 25.4.2005 Prílohu č. 11, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2005 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 1 009 000 Sk u MsBP, 411 000 Sk u MsBP Servis a 152 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 5 952 000 Sk u MsBP, 4 200 000 Sk u MsBP Servis a 1 000 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 5.12.2005 Prílohu č. 12 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2005 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov -5 748 000 Sk u MsBP, 411 000 Sk u MsBP Servis a 152 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 5 903 000 Sk u MsBP, 4 200 000 Sk u MsBP Servis a 1 000 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 28.4.2006 Prílohu č. 13 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2006 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 2 965 000 Sk u MsBP, 411 000 Sk u MsBP Servis a 67 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 6 135 000 Sk u MsBP, 4 590 000 Sk u MsBP Servis a 1 143 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 2.5.2007 Prílohu č. 14 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2007 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 1 942 000 Sk u MsBP, 60 000 Sk u MsBP Servis a 49 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 5 920 000 Sk u MsBP, 5 104 000 Sk u MsBP Servis a 1 190 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 5.5.2008 Prílohu č. 15 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2008 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov -2 427 000 Sk u MsBP, -83 000 Sk u MsBP Servis a 4 000 Sk u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 15 000 000 Sk a dodržanie celkového mzdového objemu 6 062 000 Sk u MsBP, 4 736 000 Sk u MsBP Servis a 1 173 000 Sk u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 5.5.2009 Prílohu č. 16 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2009 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 116 695 € u MsBP, 1 558 € u MsBP Servis a 814 € u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 € a dodržanie celkového mzdového objemu 211 616 € u MsBP, 162 150 € u MsBP Servis a 46 333 € u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 10.5.2010 Prílohu č. 17 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2010 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 66 439 € u MsBP, 3 567 € u MsBP Servis a 330 € u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 € a dodržanie celkového mzdového objemu 209 077 € u MsBP, 170 450 € u MsBP Servis a 48 229 € u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 9.5.2011 Prílohu č. 18 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2011 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej

zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 32 075 € u MsBP, 236 € u MsBP Servis a 173 € u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 € a dodržanie celkového mzdového objemu 211 254 € u MsBP, 164 653 € u MsBP Servis a 48 901 € u MsBP Správa.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 8.5.2012 Prílohu č. 19 k „Dohode“, v ktorej sa strany dohodli na tom, že pre rok 2012 bude ročná odmena 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej odmeny bolo splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti, ktorými bolo dosiahnutie hospodárskych výsledkov 38 013 € u MsBP, 5 264 € u MsBP Servis a 324 € u MsBP Správa, dodržanie celkového limitu pohľadávok po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 € a dodržanie celkového mzdového objemu 205 980 € u MsBP, 180 806 € u MsBP Servis a 51 638 € u MsBP Správa. Plnenie ukazovateľa sa pritom malo posudzovať sumárne za všetky spoločnosti, pričom pri nesplnení ukazovateľa bude ročná prémie krátená a pri prekročení ukazovateľa bude ročná prémie zvýšená.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 7.5.2013 V. D. I. a žalovaný uzatvorili Prílohu č. 20 k Dohode o podmienkach výkonu manažérskej funkcie, v ktorej sa dohodli na tom, že pre rok 2013 je stanovená výška ročnej prémie vo výške 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej prémie je splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti. Ukazateľmi hmotnej zainteresovanosti bolo pritom to, aby spoločnosť MsBP, s.r.o. dosiahla hospodársky výsledok 30 188 € a MsBP Servis, s.r.o. hospodársky výsledok 1 594 €. Ďalším ukazovateľom hmotnej zainteresovanosti bolo dodržanie limitu pohľadávok týchto dvoch spoločností po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 €. Tretím ukazovateľom bolo to, aby bol dodržaný celkový objem miezd pri MsBP, s.r.o. v sume 219 997 € a pri MsBP Servis, s.r.o. v sume 239 618 €. Plnenie ukazovateľov sa pritom malo posudzovať sumárne za všetky spoločnosti, pričom pri nesplnení ukazovateľa bude ročná prémie krátená a pri prekročení ukazovateľa bude ročná prémie zvýšená.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 5.5.2014 V. D. I. ako zamestnávateľ uzatvorili Prílohu č. 21 k Dohode o podmienkach výkonu manažérskej funkcie, v ktorej sa dohodli na tom, že pre rok 2014 je stanovená výška ročnej prémie vo výške 48% z vyplatenej hrubej mzdy, pričom podmienkou pre vyplatenie ročnej prémie je splnenie ukazovateľov hmotnej zainteresovanosti. Ukazateľmi hmotnej zainteresovanosti bolo pritom to, aby spoločnosť MsBP, s.r.o. dosiahla hospodársky výsledok -193 637 € a MsBP Servis, s.r.o. hospodársky výsledok 8 368 €. Ďalším ukazovateľom hmotnej zainteresovanosti bolo dodržanie limitu pohľadávok týchto dvoch spoločností po lehote splatnosti v kumulovanej výške 300 000 €. Tretím ukazovateľom bolo to, aby bol dodržaný celkový objem miezd pri MsBP, s.r.o. v sume 219 679 € a pri MsBP Servis, s.r.o. v sume 248 935 €. Plnenie ukazovateľov sa pritom malo posudzovať sumárne za všetky spoločnosti, pričom pri nesplnení ukazovateľa bude ročná prémie krátená a pri prekročení ukazovateľa bude ročná prémie zvýšená.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobcovi boli vyplatené ročné odmeny 194 955 Sk (v roku 2005), 265 402 Sk (v roku 2006), 268 040 Sk (v roku 2007), 256 467 Sk (v roku 2008), 7 774,95 € (v roku 2009), 9 736 € (v roku 2010), 8 538 € (v roku 2011), 8 499 € (v roku 2012), 9 036 € (v roku 2013) a 9 288 € (v roku 2014).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca si v upomínacom konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 22 349 € s príslušenstvom (č.l. 68).

Súd považuje za preukázané aj to, že mestské zastupiteľstvo v Púchove konané dňa 24.4.2017 uznesením č. 45/2017 schválilo zmenu názvu a sídla spoločnosti MEDIAL IN s cieľom presunu všetkých hlavných činností mestskej spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. na spoločnosť Púchov servis, s.r.o. (č.l. 74). Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný, spoločnosť MsBP Servis, s.r.o. a spoločnosť Púchov servis, s.r.o. dňa 30.10.2017 uzatvorili „Dohodu o postúpení a prevzatí práv a povinností“, na základe ktorej došlo k bezvýhradnému a bezodplatnému postúpeniu všetkých práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich z obchodných zmlúv uvedených v prílohe zmluvy na postúpníka od 1.11.2017.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 4.10.2017 valné zhromaždenie spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. schválilo prechod všetkých práv, povinností a činností a prechod všetkých majetkových, pracovnoprávných a zmluvných záväzkov zo spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. na spoločnosť Púchov servis, s.r.o.

Súd považuje za preukázané aj to, že dňa 9.10.2017 spoločnosť MsBP Servis, s.r.o., spoločnosť Púchov servis, s.r.o. a zamestnanci spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. uzatvorili zmluvu, v ktorej sa dohodli, že od 1.11.2017 prechádzajú práv a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov zamestnancov spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. na preberajúceho zamestnávateľa. Zmluva bola uzatvorená bezodplatne.

Súd považuje za preukázané aj to, že zmluvou z 30.10.2017 žalovaný za 12 € ročne prenajal spoločnosti Púchov servis s.r.o. vozidlo KIA K2900; zmluvu o nájme podpísal V.. V. Z. nielen za žalovaného, ale aj za nájomcu.

Súd považuje za preukázané aj to, že zmluvou z 30.10.2017 žalovaný za 13 € mesačne prenajal spoločnosti Púchov servis s.r.o. vozidlo I. X; zmluvu o nájme podpísal V.. V. Z. nielen za žalovaného, ale aj za nájomcu.

Súd považuje za preukázané aj to, že zmluvou z 30.10.2017 žalovaný za 20,50 € mesačne prenajal spoločnosti Púchov servis s.r.o. vozidlo I. X; zmluvu o nájme podpísal V.. V. Z. nielen za žalovaného, ale aj za nájomcu.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 5.4.2018 a 18.4.2018 požiadal žalovaného o zaslanie zápisnice z valného zhromaždenia a rôznych podkladov (č.l. 395, 397).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný dňa 23.10.2019 žalobcovi zaslal niektoré údaje, ktoré žalobca považoval za potrebné na to, aby sa rozhodol, ako bude hlasovať o návrhu ceny tepla pre rok 2020; údaj o zisku z výroby a distribúcie žalovaný však žalobcovi neoznámil (č.l. 593 a nasl.).

Súd považuje za preukázané, že NKÚ v protokole z januára 2016 odporučil žalovanému, aby aktualizoval smernicu č. 2, internú smernicu č. 11 a aby zosúladiť majetkové vklady, hlasovacie práva a iné práva majoritného vlastníka (č.l. 51).

Súd považuje za preukázané aj to, že Najvyšší kontrolný úrad dňa 9.2.2016 zaslal Generálnej prokuratúre SR oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. NKÚ poukázal na to, že od založenia spoločnosti do konca roku 2014 boli vykonané viaceré zmeny v základnom imaní aj v hlasovacích právach s tým, že zmeny vykonané do roku 2002 boli proporcionálne. Od roku 2002 však mesto trikrát vložilo do žalovaného svoj majetok v hodnote 1 806 000 €, avšak bez proporcionálnych úprav hlasovacích práv spoločníkov. K 31.12.2014 bola teda situácia taká, že Mesto sa na základnom imaní podieľalo 99,89%, avšak minoritní spoločníci mali 10% podiel na zisku, strate, hlasovacích právach a hlasovacím podielom. NKÚ poukázal tiež na to, že žalovaný k 1.1.2009 bol majiteľom 65% podielu na základnom imaní spoločnosti TKR Púchov, s.r.o. Mestské zastupiteľstvo dňa 27.8.2009 zrušilo uznesenie o predaji 65% obchodného podielu spoločnosti SWAN a súčasne schválilo predaj predmetného obchodného podielu mestu. Následne valné zhromaždenie žalovaného schválilo odpredaj podielu z TKR Púchov, s.r.o. za 75 284 €. Žalovaný však nepredložil dôkaz o trhovej cene tohto podielu alebo o jeho všeobecnej hodnote. V rokoch 2009 a 2010 nebola legislatívne stanovená povinnosť transferového oceňovania medzi prepojenými tuzemskými subjektmi. Predaný obchodný podiel Mesto Púchov v marci 2010 predalo spoločnosti SWAN bez verejnej obchodnej súťaže a bez znaleckého stanovenia všeobecnej hodnoty obchodného podielu za 365 118 €. NKÚ odporučil mestu vypracovať znalecký posudok na ohodnotenie predaného obchodného podielu; podľa tohto znaleckého posudku všeobecná hodnota nehmotného majetku bola 1 594 000 €, z čoho 65% predstavuje 1 036 000 €. Podľa názoru NKÚ bol predaj obchodného podielu neefektívny, keď do kúpnej ceny nebola započítaná aj cena nehmotného majetku.

Súd považuje (výsluchom svedka N. V.) za preukázané, že svedok bol zamestnancom žalovaného od roku 1998 až do júna 2017. Od roku 1998 žalovaný dosahoval vo väčšine rokov zisk s výnimkou obdobia, keď cenu tepla tvoril okresný úrad. Žalobca priviedol spoločnosť do stavu, že žalovaný je v dobrej kondícii. Snáď najvýraznejším prínosom, o ktorom rozhodol žalobca, bolo to, že v rokoch 2005 - 2006 došlo k zrekonštruovaniu centrálného zásobovania tepla, vďaka čomu má podnik perspektívu aj do budúcnosti, naproti situácii pred rekonštrukciou, keď rozvody boli neefektívne a poruchové. K určitej zmene vo firemných procesoch došlo po tom, ako sa primátorom Púchova stal pán I.. Aj po tejto zmene však konateľmi žalovaného ostali pán I. a pán Š.. Po ďalšej zmene primátora Púchova v roku 2014, resp. 2015 však nastali zmeny aj vo vedení spoločnosti, keď primátor pán R. si zvolil svojho konateľa V. Y.. Tieto zmeny pokračovali tým, že pán Š.T. ukončil svoje pôsobenie v spoločnosti aj ako zamestnanec, aj ako konateľ. Následne došlo aj k tomu, že žalobca bol z funkcie riaditeľa preradený do funkcie technického námestníka, pričom na tejto pozícii pôsobil až do ukončenia jeho pracovného pomeru. Nový riaditeľ pánovi I. robil rôzne výčitky, krátil mu odmeny a firemné procesy odklonil mimo pána I., až pán I. pristúpil na ukončenie pracovného pomeru. Žalobca sa zúčastňoval na zasadnutiach valného zhromaždenia, pričom ak mal nejaké protinávryhy, tak tieto neboli akceptované a vzhľadom na veľkosť jeho obchodného podielu sa mu ich nepodarilo presadiť. V roku 2016 došlo k zníženiu cien tepla, a to v dvoch krokoch. Svedok sa domnieva, že týmto žalovaný sledoval vrátenie zrušených ročných odmien za rok 2014, 2015 odberateľom, ale zároveň vrátil odberateľom aj časť z regulovaného zisku za rok 2016. Od roku 1998 bol každoročne zisk použitý na prídely do rezervného fondu, resp. do iných zákonných fondov a zvyšok bol pridelený do fondu rozvoja, čo v podstate bol nerozdelený zisk minulých

rokov. Nikdy nedošlo k tomu, že by zisk bol vyplatený spoločníkom. Po nástupe V.. Y. do funkcie konateľa došlo k tomu, že svedkovi ostala pôvodná pracovná náplň, avšak napriek tomu k určitým zmenám došlo, keď potrebné informácie častokrát dostával iba na poslednú chvíľu, resp. vôbec, prestal byť volávaný na porady, na ktorých sa doteraz zúčastňoval. Došlo dokonca k tomu, že svedkovi bol znížený plat. Celková atmosféra vo firme sa zmenila tak, že svedok si musel položiť otázku, či má zmysel ešte v tejto firme pôsobiť, pričom svedok sa nazdáva, že rovnako to vnímal aj pán I..

Súd považuje (výsluchom svedka S. W.) za preukázané, že na valnom zhromaždení žalovaného 19.3.2018 bol prezentovaný projekt teplovodnej prípojky od OD Tesco do nových bytoviek, nákup odovzdávacích staníc tepla pre pripojenie práve týchto nových bytových domov za cca 46 000 €, projekt kogeneračnej jednotky, záložného servera pre pripojenie odovzdávacích staníc tepla vo výške 2 500 € a spriechodnenia optického kábla s tým, že tieto investície mali byť hrazené z vlastných zdrojov spoločnosti.

12. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal.

Pokiaľ ide o protokol NKÚ (viď č.l. 51), pri jeho hodnotení súd vychádzal z toho, že podľa § 13 zákona č. 39/1993 Z.z. NKÚ o svojich dôležitých zisteniach poskytuje informácie národnej rade, resp. príslušným orgánom a že kontrolovaným subjektom môže predkladať (iba) odporúčania. Zo zákona o NKÚ teda nevyplýva, že by NKÚ mal právomoc rozhodovať o tom, či boli alebo neboli porušené právne predpisy (to, že NKÚ nevydáva rozhodnutie, je nakoniec zrejmé aj z toho, že po spracovaní protokolu nenasleduje vydanie rozhodnutia, ale iba vyhotovenie zápisnice, v ktorej úrad uloží povinnosť predložiť opatrenia na odstránenie a písomnú správu o stave plnenia prijatých opatrení). Protokol teda zjavne nemá povahu rozhodnutia uvedeného v 194 ods. 2 C.s.p. a súd teda nie je viazaný právnymi názormi vyslovenými v protokole.

Pokiaľ ide o článok G.. Q. (č.l. 39), v tomto článku sa píše iba o V.. Š.T. a tento článok teda v žiadnom prípade nepreukazuje existenciu diskreditačnej kampane namierenej voči žalobcovi.

Pokiaľ ide o výsluch svedka W., žiada sa uviesť, že na časť tvrdení svedka súd nemohol prihliadnuť, nakoľko išlo iba o subjektívne úvahy a názory svedka, ktoré sa navyše vo viacerých prípadoch ani netýkali súdnej veci. Pokiaľ svedok W. poukázal na to, že žalobca uvádzal, že majoritný spoločník vyvádza svoje dividendy napr. tak, že nemocnici Zdravie poskytol dar, resp. odpustil jej pohľadávky, v skutočnosti takýto názor bol sformulovaný súdom (viď odsek 17 odôvodnenia rozsudku č.k. 14Cb/173/2017-444) a nie žalovaným; svedok W. sa teda nevyjadroval k tomu, čo sa stalo, ale k tomu, ako skutkové zistenia ohľadom darovania a odpustenia záväzkov vyhodnotil sudca.

Svedok W. sa tiež vyjadroval k správnosti výpočtu uskutočneného V.. V.. Správnosť, resp. nesprávnosť výpočtu odmieta je však pre účely konania sp.zn. 14Cb/210/2017 irelevantná.

Svedok W. ďalej vo svojej výpovedi spochybnil postup žalobcu vo vzťahu k investíciám do spaľovania drevnej štiepky a do optického kábla na zber dát z OST a vo vzťahu k zaplateniu cca 3 000 € hotelu Alexandra faktúry za dopravu do Španielska. Keďže však súdu neboli predložené žiadne ďalšie dôkazy vo vzťahu k týmto investíciám a úhradám, súd nemôže ani len predbežne posúdiť, či v danom prípade ide skutočne o chybné rozhodnutia žalobcu a či sú splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby žalobca za tieto prípadne chybné rozhodnutia aj zodpovedal.

Nakoľko svedok W. podľa jeho vlastného vyjadrenia nie je účtovník, súd nepovažoval za relevantný ani jeho názor, že odovzdávacie stanice tepla mali byť správne zaradené do odpisovej skupiny č. 3.

13. Pokiaľ žalobca navrhol znaleckým dokazovaním zisťovať trhovú hodnotu práv stabilných dodávateľsko-odberateľských vzťahov, zamestnancov a majetku, takýto dôkaz je pre toto konanie nadbytočný - skutočnosť, že MsBP Servis s.r.o. je relatívne hodnotné aktívum je zrejmá aj z iných dôkazov - konkrétne zo zápisnice z VZ konaného dňa 14.12.2016 (č.l. 133), z ktorej vyplýva, že MsBP Servis v roku 2015 vygenerovala zisk 44 000 €.

14. Podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločník nemôže zo spoločnosti vystúpiť. Ak nejde o spoločnosť s jediným spoločníkom, môže spoločník navrhnúť, aby súd zrušil jeho účasť v spoločnosti, ak nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval. Ustanovenia § 113 ods. 5 a 6 platia obdobne.

15. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav: Mesto Púchov sa rozhodlo vytvoriť žalovaného a dňa 24.5.1995 Mesto Púchov, V.. D. I. a V.. F. Š. uzatvorili Spoločenskú zmluvu, ktorou

založili žalovaného, pričom okrem iného sa dohodli aj na tom, že na základnom imaní žalovaného sa budú podieľať vkladmi 98 000 Sk (Mesto Púchov), 21 000 Sk (D. I.) a 21 000 Sk (F. Š.).

Dňa 28.4.1998 Mesto Púchov, V. D. I. a V. F. Š. uzatvorili dodatok k Spoločenskej zmluve, v ktorom sa dohodli na tom, že základné imanie žalovaného sa zvýši na 200 000 Sk, pričom vklady budú 140 000 Sk (Mesto Púchov), 30 000 Sk (D. I.) a 30 000 Sk (F. Š.).

Dňa 5.12.2002 Mesto Púchov, V. D. I. a V. F. Š. uzatvorili dodatok k Spoločenskej zmluve, v ktorom sa o. i. dohodli na tom, že vklady budú 2 067 000 Sk (Mesto Púchov), 30 000 Sk (D. I.) a 30 000 Sk (F. Š.).

Dňa 1.8.1995 žalovaný uzatvoril so žalobcom „Dohodu o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“, v ktorej sa konštatuje, že žalobca môže okrem základnej mzdy obdržať aj ročnú odmenu. V prílohách k tejto dohode boli pre roky 1995 až 2014 následne upravené predpoklady vyplatenia prémie vo výške 75%, resp. 50%, resp. 48% z vyplnenej mzdy na základe dosiahnutia určitého zisku, dodržania určitého limitu pohľadávok po lehote splatnosti a iných kritérií.

V roku 2000 bol žalovaný v strate 2 807 000 Sk.

V roku 2001 bol žalovaný v strate 3 644 000 Sk.

V roku 2002 bol žalovaný v strate 979 000 Sk.

V roku 2004 žalovaný dosiahol zisk 2 757 000 Sk a žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 194 955 Sk.

V roku 2005 žalovaný odpustil Nemocnici Zdravie pohľadávky vo výške 4 969 800,20 Sk.

Hoci v roku 2005 bol žalovaný v strate 692 000 Sk, žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 265 402 Sk.

Dňa 6.10.2005 Mesto Púchov, V. D. I. a V. F. Š. uzatvorili dodatok k Spoločenskej zmluve, v ktorom sa o.i. dohodli na tom, že vklady spoločníkov budú 45 709 000 Sk (Mesto Púchov), 30 000 Sk (D. I.) a 30 000 Sk (F. Š.).

Dňa 12.7.2006 Mesto Púchov, V. D. I. a V. F. Š. uzatvorili dodatok k Spoločenskej zmluve, v ktorom sa o.i. dohodli na tom, že vklady spoločníkov budú 54 709 000 Sk (Mesto Púchov), 30 000 Sk (D. I.) a 30 000 Sk (F. Š.).

V roku 2007 žalovaný poskytol Nemocnici Zdravie dar 3 380 00 Sk, dosiahol zisk 1 078 000 Sk a žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 256 467 Sk.

Hoci v roku 2008 žalovaný v strate 651 000 Sk, žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 7 774,95 €.

V roku 2009 žalovaný dosiahol zisk 230 600 € a žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 9 736 €.

V roku 2010 žalovaný dosiahol zisk 116 025 € a žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 8 538 €.

V roku 2011 žalovaný dosiahol zisk 98 795 € a žalobcovi bola za tento rok vyplatená ročná odmena 8 499 €.

V roku 2012 žalovaný dosiahol zisk 246 000 € a žalobcovi bola na základe „Dohody o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“ za rok 2012 vyplatená odmena 9 036 €.

V roku 2013 žalovaný dosiahol zisk 66 558 € a žalobcovi bola na základe „Dohody o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“ za rok 2013 vyplatená odmena 9 288 €.

Hoci dňa 1.10.2014 VZ žalovaného jednomyseľne rozhodlo o zmene spoločenskej zmluvy tak, že podiel žalobcu na zisku a na úhrade straty bude 0,055%, už dňa 11.12.2014 VZ žalovaného jednomyseľne rozhodlo o zmene spoločenskej zmluvy tak, že podiel žalobcu na zisku bude 10%.

V roku 2014 žalovaný zaplatil členský príspevok člena Zájmového združenia právnických osôb Dom Kultúry vo výške 70 000 €.

Hoci v roku 2014 žalovaný dosiahol zisk 6 498 €, VZ žalovaného dňa 28.4.2016 neschválilo návrh, aby žalobcovi boli vyplatené na základe „Dohody o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“ odmeny za rok 2014.

Hoci v roku 2015 žalovaný dosiahol zisk 99 207 €, VZ žalovaného dňa 28.4.2016 neschválilo návrh, aby žalobcovi boli vyplatené na základe „Dohody o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“ odmeny za rok 2015.

V roku 2016 žalovaný dosiahol zisk 16 175 €.

Dňa 15.2.2016 sa žalobca vzdal funkcie konateľa žalovaného, pričom valné zhromaždenie žalovaného vzalo tento úkon na vedomie dňa 28.4.2016.

Dňa 30.11.2016 žalobca uzatvoril so žalovaným dohodu o skončení pracovného pomeru podľa § 60 zákonníka práce s tým, že pracovný pomer sa končí dňom 31.1.2017.

Dňa 14.12.2016 spoločníci žalovaného 80% väčšinou hlasov per rollam prijali uznesenie o tom, že VZ žalovaného schvaľuje zníženie variabilnej zložky ceny tepla z 0,0484 €/kWh na 0,047 €/kWh a fixnej zložky z 171,9923 €/kW na 166 €/kW.

Dňa 21.12.2016 bol na P.C.G. uverejnený článok o tom, že žalovaný znižuje cenu tepla a vracia občanom takmer 100 000 €.

Dňa 21.2.2017 bol v Púchovských novinách uverejnený článok „Stanovisko predsedu súčasnej dozornej rady MsBP s.r.o.“, v ktorom jeho autor V. W. uviedol, že hoci vlastnícky podiel žalovaného je 0,055%, jeho podiel na zisku je 10%, opísal dôvody, ktoré viedli k tomuto stavu a uviedol, že žalovaný za 30 000 Sk získal nárok na čistom obchodnom imaní vo výške 450 000 €.

Mestské zastupiteľstvo Mesta Púchov dňa 24.4.2017 rozhodlo, že hlavné činnosti spoločnosti MsBP Servis majú byť presunuté na spoločnosť Púchov servis, pričom žalovaný následne vykonal potrebné právne úkony na realizáciu tohto rozhodnutia.

Dňa 20.9.2017 sa uskutočnilo zasadnutie valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sa zúčastnili všetci spoločníci, pričom na predmetnom zasadnutí bolo okrem iného prijaté uznesenie, ktorým sa zmenila spoločenská zmluva tak, že žalobcovi patrí 0,055% zisku, že žalobca sa podieľa na 0,055% straty, že žalobca má 0,055% hlasov a že vyrovnací podiel žalobcu je 0,055%.

V októbri 2017 valné zhromaždenie spoločnosti MsBP Servis, s.r.o. schválilo prechod všetkých svojich činností na spoločnosť Púchov servis, s.r.o. a následne došlo aj k bezvýhradnému a bezodplatnému postúpeniu všetkých práv, povinností a záväzkov spoločnosti MsBP Servis s.r.o. na spoločnosť Púchov servis s.r.o..

Žalovaný (za ktorého konal V. Z.) dňa 30.10.2017 prenajal spoločnosti Púchov Servis, s.r.o. (za ktorú konal V. Z.) I. X za 13 € mesačne, I. X za 20,50 € mesačne a Y. Y. za 12 € mesačne.

V roku 2017 žalovaný dosiahol stratu 105 503 €.

V roku 2019 žalovaný dosiahol zisk 34 869,44 €, z ktorej sumy bola pridelená suma 1 743,47 € do rezervného fondu a suma 33 125,97 € do fondu rozvoja spoločnosti.

16. Krajský súd v Trenčíne v odseku 11 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/1/2019 vyslovil právny názor, že žalobca v konaní nepreukázal, že by mu majetková účasť v spoločnosti bola na ujmu a ani že jeho práva spoločníka boli porušované tak, že by od neho nebolo možné spravodlivo požadovať ďalšie zotrvanie v spoločnosti (č.l. 581). Pretože súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, súd žalobu zamietol.

17. Súd pritom prihliadol aj na to, že z uznesenia NS SR sp.zn. 4Obo/110/2000 vyplýva, že dôvodom, pre ktorý môže súd zrušiť účasť spoločníka v spoločnosti, môže byť porušovanie povinností spoločnosti alebo ostatných spoločníkov takým závažným spôsobom, že jeho ďalším zotrvávaním v spoločnosti by mohli byť podstatne porušené jeho oprávnené záujmy. Posúdiť, či určité konanie naplňuje dôvod pre zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti, je možné až po zistení vnútorných pomerov spoločnosti, vzájomných vzťahov spoločníkov, zaužívaných a spoločníkmi akceptovaných zvyklostí pri riadení a činnosti spoločnosti a okolností, za akých ku konaniu alebo situácii, ktorá má byť dôvodom pre zrušenie účasti, došlo.

18. Z horeuvedeného uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, že dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti je to, ak ostatní spoločníci porušujú svoje povinnosti závažným spôsobom, pričom pri posudzovaní konania týchto ostatných spoločníkov je potrebné prihliadať aj na spoločníkmi zaužívané a akceptované zvyklosti pri činnosti spoločnosti.

Zo skutkového stavu opísaného v odseku 17 pritom vyplýva, že jednou takou zvyklosťou dlhodobou zaužívanou u žalovaného bolo to, že spoločnosť (po predchádzajúcom súhlase majoritného spoločníka) vyplácala na základe „Dohôd o podmienkach výkonu manažérskej funkcie a hmotnej zainteresovanosti“ tým spoločníkom, ktorí boli zároveň konateľmi, ročné odmeny.

Pokiaľ žalobca vidí dôvod na zrušenie jeho účasti v žalovanom v tom, že tento mu nepriznal variabilné ročné odmeny za roky 2014 a 2015, žiada sa uviesť, že tento prípadný nárok súvisí s tým, že žalobca bol konateľom žalovaného (tento nárok nesúvisí s tým, že žalobca bol zároveň aj zamestnancom žalovaného na pozícii riaditeľa - viď rozsudok tunajšieho súdu č.k. 14Cb/147/2017-178 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 8Cob/93/2018-234). Potom však treba vychádzať z toho, že pokiaľ žalovaný žalobcovi nepriznal horeuvedené variabilné odmeny, mohol tak zasiahnuť iba do práv V. I. - konateľa. Nevyplatením variabilných ročných odmien teda nedošlo k zásahu do práv V. I. -

spoločníka (t.j. do práv, ktoré V. I. patria na základe tej skutočnosti, že je spoločníkom žalovaného), a teda zastavenie vyplácania variabilných odmien nie je dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom.

19. Pretože žalovaný v rokoch 2014, 2015, 2016 a 2019 dosiahol zisk, do úvahy by mohla prichádzať možnosť, že žalobca by titulom toho, že je spoločníkom, mohol získať od žalovaného určité peňažné prostriedky vo forme podielu na zisku. Predpokladom realizácie tohto práva je však podľa § 125 ods. 1 Obchodného zákonníka to, aby valné zhromaždenie rozhodlo o rozdelení zisku medzi spoločníkov. Žalobca má však na valnom zhromaždení iba 10% hlasov, v dôsledku čoho ani s ďalším minoritným spoločníkom nemal reálnu možnosť na valnom zhromaždení prehlasovať majoritného spoločníka a presadiť, aby spoločníkom boli vyplatené podiely na zisku.

O tom, že nebude schopný prehlasovať majoritného spoločníka (a teda napr. presadiť vyplatenie podielov na zisku), však právny predchodca žalobcu vedel už 24.5.1995 - t.j. odo dňa, keď uzatvoril s ostatnými spoločníkmi spoločenskú zmluvu. Ak ale právny predchodca žalobcu vedel, že v spoločnosti bude mať iba taký počet hlasov, ktorý mu neposkytne záruku, že mu v budúcnosti budú vyplácané podiely na zisku, a napriek tomu spoločenskú zmluvu podpísal, nemožno považovať za nespravodlivé, ak žalobcovi za roky 2014, 2015 a 2019 neboli vyplatené týmto titulom žiadne peňažné prostriedky.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uvádzajú konkrétne situácie, pri ktorých sú splnené podmienky na zrušenie účasti spoločníka. Ide o:

- rozsudok sp.zn. 6Obo/246/1993, v zmysle ktorého je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti kolízia obchodných záujmov s výkonom zamestnania
- rozsudok sp.zn. 4Obo/279/1994, v zmysle ktorého je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti to, ak spoločník bráni ostatným spoločníkom v účasti na riadení a podnikaní spoločnosti
- rozsudok sp.zn. 3Obo/355/1995, v zmysle ktorého je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti to, ak spoločník nemal možnosť ovplyvniť obchodnú činnosť spoločnosti a v dôsledku konania spoločníkov dochádzalo k nevyhodnému predaju majetku spoločnosti a tým k ohrozeniu jej riadnej obchodnej činnosti
- rozsudok sp.zn. 4Obo/110/2000, v zmysle ktorého je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti to, ak niektorý zo spoločníkov založí inú spoločnosť.
- rozsudok sp.zn. 6Obo/199/2007, v zmysle ktorého je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti to, ak názorové rozdiely medzi spoločníkmi spôsobili, že spoločnosť nevykonáva žiadnu obchodnú činnosť.

Žiada sa zdôrazniť, že žiadne z horeuvedených rozhodnutí nepovažuje za dôvod na zrušenie účasti to, ak minoritný spoločník neparticipuje na hospodárskych výsledkoch spoločnosti.

20. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, žalovaný predpokladal, že v roku 2017 dosiahne stratu 23 932 € (viď č.l. 37) a že v roku 2017 reálne dosiahol stratu 105 503 €. Hoci účelom podnikania je dosiahnutie zisku, ekonomická realita je taká, že podnikateľ zisk mnohokrát nedosiahne a naopak dostane sa do straty. Tak to bolo aj u žalovaného, ktorý bol v strate aj v rokoch 2000, 2001, 2002, 2005, 2008, pričom v konaní nevyšlo najavo, že by sa právny predchodca žalobcu už v týchto rokoch domáhal zrušenia jeho účasti v spoločnosti. Možno teda uzavrieť, že strata je bežný jav a ako taký nemôže byť dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti.

21. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že valné zhromaždenie žalovaného dňa 14.12.2016 schválilo zníženie ceny tepla pre rok 2016.

Iba na základe skutočnosti, že spoločnosť svoje produkty predáva za menej, než by mohla, nemožno totiž bez ďalšieho konštatovať, že dochádza k poškodzovaniu záujmov jej spoločníkov; takýto úmysel by bolo možné vidieť iba v tom prípade, ak by takéto konanie bolo dlhodobé, sebazničujúce až likvidačné (viď tiež rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo/264/2007).

V danom prípade však toto zníženie ceny bolo jednorazové a zjavne nevedlo k hospodárskemu úpadku žalovaného. Naopak - žiada sa zdôrazniť, že žalovaný v roku 2016 - t.j. v roku, keď došlo k zníženiu ceny tepla, dosiahol zisk.

22. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že predseda dozornej rady žalovaného, konateľ žalovaného a G.. Q. publikovali články. Verejné publikovanie článku kritizujúceho žalobcu je totiž prejavom slobody prejavu. Kritizovať žalobcu by bolo protiprávne vtedy, ak by táto kritika vychádzala z nepravdivých údajov alebo ak by prekročila všeobecne uznávané pravidlá slušnosti.

Pokiaľ ide článok „Stanovisko predsedu súčasnej dozornej rady MsBP s.r.o.“, možno konštatovať, že v ňom uvedené skutkové tvrdenia sú zhodné s tým, čo vyplýva z tohto spisu, pričom hodnotiace

úsudky neprekračujú uznávané pravidlá slušnosti. Pokiaľ ide o článok „MsBP znižuje cenu tepla a vracia občanom takmer 100 000 €“, aj v ňom uvedené skutkové tvrdenia (o výsledkoch hlasovania spoločníkov, o podiele žalobcu na zisku) výške sú pravdivé, pričom ani forma nie je neakceptovateľná. Aj článok G.. Q. obsahuje iba také skutkové tvrdenia, ktoré sú zhodné s tým, čo vyplýva z tohto spisu.

23. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že v roku 2015 bol za konateľa žalovaného vymenovaný V.. Y. a že žalobca prestal vykonávať funkciu konateľa. Aj vo vzťahu k tejto námietke totiž platí to, že žalobca má na valnom zhromaždení iba 10% hlasov, v dôsledku čoho ani s ďalším minoritným spoločníkom nikdy nemal reálnu možnosť na valnom zhromaždení ovplyvniť to, kto bude alebo nebude konateľom žalovaného. O tom, že nebude schopný prehlasovať majoritného spoločníka, však žalobca vedel už 24.5.1995 - t.j. odo dňa, keď uzatvoril s ostatnými spoločníkmi spoločenskú zmluvu. Ak ale právny predchodca žalobcu vedel, že v spoločnosti bude mať iba taký počet hlasov, ktorý mu neposkytne záruku, že konateľom bude dovtedy, dokým si bude želať a napriek tomu spoločenskú zmluvu podpísal, nemožno považovať za nespravodlivé, ak u žalovaného došlo k zmene konateľov.

24. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že spoločníci prijímajú rozhodnutia „per rollam“ - takýto spôsob prijímania rozhodnutí je totiž v súlade s § 130 Obchodného zákonníka. V prípade, že by prijaté uznesenie bolo v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami - napríklad z dôvodu jeho prijatia v krátkom časovom intervale (na vyjadrenie k návrhu na prijatie uznesenia týkajúceho sa dodatočného zníženia ceny tepla na rok 2016 mal žalobca čas iba od 13.12.2016 do 14.12.2016), na nápravu existuje osobitná žaloba.

25. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že žalovaný v roku 2014 zaplatil Záujmovému združeniu právnických osôb Dom Kultúry sumu 70 000 €. Z rozsudku sp.zn. 3Obo/355/1995 totiž vyplýva, že na zrušenie účasti spoločníka nestačí, ak iný spoločník vykonáva úkony smerujúce k tomu, aby sa spoločnosť zbavila majetku, ale je potrebné aj to, aby zbavenie majetku ohrozilo riadnu obchodnú činnosť spoločnosti. V tomto konaní však nebolo preukázané, že vyplatenie 70 000 € ohrozilo riadnu obchodnú činnosť žalovaného a podľa názoru súdu vyplatenie týchto 70 000 € tretej osobe nie je dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom.

26. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že žalovaný presunul činnosti vykonávané spoločnosťou MsBP Servis na spoločnosť Púchov servis. Z rozsudku sp.zn. 3Obo/355/1995 totiž vyplýva, že na zrušenie účasti spoločníka nestačí, ak iný spoločník vykonáva úkony smerujúce k tomu, aby sa spoločnosť zbavila majetku, ale je potrebné aj to, aby zbavenie majetku ohrozilo riadnu obchodnú činnosť spoločnosti. V tomto konaní však nebolo preukázané, že presun činností z dcérskej spoločnosti žalovaného na spoločnosť Púchov servis ohrozil riadnu obchodnú činnosť žalovaného a podľa názoru súdu teda tento presun činností nie je dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom.

27. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že majoritný spoločník na valných zhromaždeniach žalovaného opakovane mení spoločenskú zmluvu tak, že znižuje podiel žalovaného na zisku, na hlasovacích právach a na likvidačnom zostatku z dohodnutých 10% na 0,055% (viď č.l. 116). Takéto konanie majoritného spoločníka je nepochybne potrebné interpretovať ako porušovanie práv minoritného spoločníka, v dôsledku čoho žalobcovi hrozí určitá ujma. Na obranu proti tomuto špecifickému konaniu majoritného spoločníka však slúži žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a podľa názoru súdu preto nie je možné toto konanie majoritného spoločníka sankcionovať aj tým, že by súd zrušil účasť žalobcu v žalovanom.

28. Dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom nie je ani to, že žalobca nemá (práve z dôvodu, že je spoločníkom žalovaného - viď § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z.) nárok na dávku v nezamestnanosti. Pokiaľ aj je žalobca bez pracovného pomeru, a teda bez príjmu (čo nakoniec preukázané ani nebolo), treba vychádzať z toho, že k ukončeniu jeho pracovného pomeru u žalovaného došlo dohodou (t.j. nie výpoveďou zo strany zamestnávateľa). Žalobca sa teda sám dobrovoľne vzdal príjmu z pracovného pomeru a prípadná následná odkázanosť na dávku v nezamestnanosti teda nemôže viesť k zrušeniu jeho účasti v spoločnosti.

29. Pokiaľ Krajský súd v Trenčíne uviedol, že je potrebné rozhodnúť v súlade s judikatúrou, žiada sa uviesť, že:

- pokiaľ ide o rozsudok NS SR sp.zn. 2Obo/179/2000, tento na súdenú vec nedopadá. Vo veci sp.zn. 2Obo/179/2000 sa totiž žalobca domáhal zrušenia svojej účasti v spoločnosti z dôvodu veľkej vzdialenosti od jeho sídla do sídla spoločnosti - vo veci 14Cb však o takýto dôvod nejde. Ako ďalší dôvod žalobca vo veci sp.zn. 2Obo/179/2000 uviedol, že nemá možnosť ovplyvniť chod spoločnosti. Medzi touto vecou a vecou sp.zn. 14Cb/173/2017 je však zásadný rozdiel v tom, že vo veci sp.zn. 2Obo/179/2000 bol žalobca majoritným spoločníkom (51%), kým vo veci sp.zn. 14Cb/173/2017 je žalobca minoritným spoločníkom.

- pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 8Cb/46/2011, v tejto veci súd žalobe vyhovel v situácii, že vzťahy spoločníkov boli narušené v dôsledku rozvodu manželstva spoločníkov. Vo veci sp.zn. 14Cb/210/2017 však nejde o situáciu, že by spoločníci boli bývalými manželmi a predmetné rozhodnutie teda na súdenú vec nedopadá.

- pokiaľ ide o rozsudok NS ČR sp.zn. 29Cdo/2084/2000 (na ktoré rozhodnutie poukázal aj žalovaný), tento na súdenú vec nedopadá. Vo veci sp.zn. 14Cb/173/2017 sa totiž žalobca nedomáhal zrušenia jeho účasti v spoločnosti pre zhoršenie jeho zdravotného stavu, pričom predmetné rozhodnutie sa zaoberá výlučne tým, či a kedy môže byť zlý zdravotný stav spoločníka dôvodom na zrušenie jeho účasti v spoločnosti.

- pokiaľ ide o rozsudok NS SR sp.zn. 2Obo/249/2001, súd prvej inštancie v tejto veci zrušil účasť spoločníka výlučne z dôvodu jeho menšinovej účasti. NS SR ako odvolací súd ale vyslovil názor, že sama skutočnosť, že ide o menšinového spoločníka nenapĺňa skutkovú podstatu pre zrušenie účasti spoločníka. Vo veci sp.zn. 14Cb/210/2017 sa však žalobca nedomáha zrušenia svojej účasti priamo preto, že je menšinovým spoločníkom, ale pre rôznorodé dôvody (diskreditačná kampaň v médiách, zníženie ceny tepla atď.) a rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Obo/249/2001 tak na prvý pohľad na vec sp.zn. 14Cb/210/2017 nedopadá. Nakoľko však žalobca žiada zrušiť svoju účasť v žalovanom aj s poukazom na to, že od roku 2015 už neparticipuje na hospodárskych výsledkoch žalovaného, predmetné rozhodnutie je predsa len možné aplikovať aj na súdenú vec. Neparticipovanie žalobcu na hospodárskych výsledkoch žalovaného totiž priamo súvisí s tým, že tento je (iba) menšinovým spoločníkom - táto skutočnosť je totiž primárnou príčinou toho, že na VZ nie je schopný presadiť vyplatenie podielov na zisku, resp. vyplatenie osobitnej odmeny konateľom. Ani v zmysle rozsudku NS SR sp.zn. 2Obo/249/2001 teda nie je možné žalobe vyhovieť.

30. Na záver sa žiada uviesť aj to, že Krajský súd v Trenčíne v odseku 11 odôvodnenia sp.zn. 16Cob/1/2019 vyslovil právny názor, že žalobca v konaní nepreukázal, že by mu majetková účasť v spoločnosti bola na ujmu a ani že jeho práva spoločníka boli porušované tak, že by od neho nebolo možné spravodlivo požadovať ďalšie zotrvanie v spoločnosti.

Pretože žalobcom tvrdené dôvody, nie sú dôvodmi dostačujúcimi na zrušenie účasti žalobcu v žalovanom (viď odseky 19 až 27), súd žalobu zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému ako strane s plným úspechom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov potrebných na účelné uplatňovanie práva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak žalovaný nebude plniť povinnosť v rozhodnutí mu uloženú, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.